

Ese

Eelotsusetaotlus — Raad van State — EÜ artikli 49 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad õnnemängude ja kihlvedude korraldamise ilma vastava loata ja näevad võimaliku loa andmise ette ainult ühele ettevõtjale, selleks et kaitsta ühiskonna heaolu ja rahvatervist — Keeldumine loa andmisest ettevõtjale (internetis), kellel on juba luba teistes liikmesriikides, sh tema asukoha liikmesriigis — Sellise loa pikendamine hankeametlust korraldamata — Ülekaalukas üldine huvi

Resolutsioon

1. Selliseid siseriiklike õigusnorme, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille eesmärk on piirata mängusõltuvust ja võidelda pettuste vastu ning mis tõepoolest aitavad kaasa nende eesmärkide saavutamisele, saab käsitada kihlvedudega seotud tegevusi järjepideval ja süstemaatilisel viisil piiravana, seda ka juhul, kui ainuõigusliku loa omanikul või omanikel on õigus oma pakkumist turul atraktiivseks muuta uusi hasartmänge kasutusele võttes ja reklaami kasutades. Siseriikliku kohtu ülesanne on välja selgitada, kas ebaseaduslikud mängudega seotud tegevused võivad põhjustada asjaomases liikmesriigis probleeme, mida lubatud ja reguleeritud tegevuse laienemine võiks lahendada, ning kas sellise laienemise ulatus võib muuta selle mängusõltuvuse piiramise eesmärgiga kokkusobimatuks.
2. EÜ artikliga 49 kooskõlas olevate hasartmänge reguleerivate liikmesriigi õigusnormide kohaldamisel ei ole siseriikliku kohtu ülesanne iga kord kindlaks teha, kas rakendusmeede, mille eesmärk on tagada nende õigusnormide järgimine, on sobiv nendega taotletava eesmärgi saavutamise tagamiseks ning on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kui see meede kujutab endast nimetatud õigusnormide kasuliku mõju tagamiseks vajalikku elementi, mis ei too kaasa täiendavat piirangut nimetatud õigusnormidest tuleneva piirangu kõrval. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses oleva kohtuvaidluse lahendamise seisukohast ei oma mingisugust tähtsust asjaolu, kas rakendusmeede võeti avaliku võimu sellise sekkumise tagajärjel, mille eesmärk oli tagada siseriiklike õigusnormide järgimine, või eraõigusliku isiku poolt talle nimetatud õigusnormidest tulenevate õiguste kaitseks esitatud taotluse alusel tsiviilkohtumenetluse raames.
3. EÜ artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis kehtestavad hasartmängude korraldamise ja edendamise osas üheainsa ettevõtja ainuõigusliku korra ja mis keelavad mis tahes teistel ettevõtjatel, sealhulgas teises liikmesriigis asutatud ettevõtjal, pakkuda interneti kaudu esimese liikmesriigi territooriumil nimetatud korra kohaldamisalasse kuuluvaid teenuseid.

(¹) ELT C 197, 2.8.2008.

Euroopa Kohtu (teine koda) 3. juuni 2010. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd. versus Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Kohtuasi C-258/08) (¹)

(EÜ artikkel 49 — Teenuste osutamise vabaduse piirangud — Hasartmängud — Hasartmängude korraldamine internetis — Õigusnormid, mis näevad ette loa andmise üheleainsale ettevõtjale — Teistes liikmesriikides väljastatud lubade omanikust ettevõtjale korraldamisloa väljastamisest keeldumine — Õigustatus — Proportsionaalsus — Siseriiklike õigusnormide iga konkreetse rakendusmeetme kontrollimine)

(2010/C 209/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd.

Vastustaja: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Ese

Eelotsusetaotlus — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — EÜ artikli 49 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad õnnemängude ja kihlvedude korraldamise ilma vastava loata ja näevad võimaliku loa andmise ette ainult ühele ettevõtjale, selleks et kaitsta ühiskonna heaolu ja rahvatervist — Keeldumine loa andmisest ettevõtjale (internetis), kellel on juba luba teistes liikmesriikides, sh tema asukoha liikmesriigis — Ülekaalukas üldine huvi

Resolutsioon

1. Selliseid siseriiklike õigusnorme, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille eesmärk on piirata mängusõltuvust ja võidelda pettuste vastu ning mis tõepoolest aitavad kaasa nende eesmärkide saavutamisele, saab käsitada kihlvedudega seotud tegevusi järjepideval ja süstemaatilisel viisil piiravana, seda ka juhul, kui ainuõigusliku loa omanikul või omanikel on õigus oma pakkumist turul atraktiivseks muuta uusi hasartmänge kasutusele võttes ja reklaami kasutades. Siseriikliku kohtu ülesanne on välja selgitada, kas ebaseaduslikud mängudega seotud tegevused võivad põhjustada asjaomases liikmesriigis probleeme, mida lubatud ja reguleeritud tegevuse laienemine võiks lahendada, ning kas sellise laienemise ulatus võib muuta selle mängusõltuvuse piiramise eesmärgiga kokkusobimatuks.
2. EÜ artikliga 49 kooskõlas olevate hasartmänge reguleerivate liikmesriigi õigusnormide kohaldamisel ei ole siseriikliku kohtu ülesanne iga kord kindlaks teha, kas rakendusmeede, mille eesmärk on tagada nende õigusnormide järgimine, on sobiv nendega taotletava eesmärgi saavutamise tagamiseks ning on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kui see meede kujutab endast nimetatud õigusnormide kasuliku mõju tagamiseks vajalikku elementi, mis ei too kaasa täiendavat piirangut nimetatud õigusnormidest tuleneva piirangu kõrval. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses oleva kohtuvaidluse lahendamise seisukohast ei oma mingisugust tähtsust asjaolu, kas rakendusmeede võeti avaliku võimu sellise sekkumise tagajärjel, mille eesmärk oli tagada siseriiklike õigusnormide järgimine, või eraõigusliku isiku poolt talle nimetatud õigusnormidest tulenevate õiguste kaitseks esitatud taotluse alusel tsiviilkohtumenetluse raames.

3. EÜ artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis kehtestavad hasartmängude korraldamise ja edendamise osas üheainsa ettevõtja ainuõigusliku korra ja mis keelavad mis tahes teistel ettevõtjatel, sealhulgas teises liikmesriigis asutatud ettevõtjal, pakkuda interneti kaudu esimese liikmesriigi territooriumil nimetatud korra kohaldamisalasse kuuluvaid teenuseid.

(¹) ELT C 223, 30.8.2008.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. juuni 2010. aasta otsus (Tribunal Supremo (Hispaania) eelotsusetaotlus) — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid versus Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

(Kohtuasi C-484/08) (¹)

(Direktiiv 93/13/EMÜ — Tarbijalepingud — Tingimused, millega määratletakse lepingu põhiobjekt — Nende tingimuste ebaõiglase iseloomu kohtulik kontroll — Väljajätmine — Rangemad siseriiklikud sätted, et tagada tarbijate kaitstuse kõrgem tase)

(2010/C 209/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Kostja: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal Supremo — EÜ artikli 2, artikli 3 lõike 1 punkti g, artikli 4 lõike 1 ning nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288) artikli 4 lõike 2 ja artikli 8 tõlgendamine — Rangemad siseriiklikud sätted, et tagada tarbijate kaitstuse kõrgem tase — Selliste tingimuste kontroll, millega määratletakse lepingu põhi-

objekt või hinna ja tasu vastavust vastutehinguna pakutavatele teenustele või kaupadele

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 4 lõiget 2 ja artiklit 8 tuleb tõlgendada selliselt, et nendega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega lubatakse selliste lepingutingimuste ebaõiglase iseloomu kohtulikku kontrolli, mis puudutavad lepingu põhiobjekti mõistet või hinna ja tasu vastavust vastutehinguna pakutavatele teenustele või kaupadele, isegi kui need tingimused on koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles.

2. EÜ artikliga 2, EÜ artikli 3 lõike 1 punktiga g ja EÜ artikli 4 lõikega 1 ei ole vastuolus selline direktiivi 92/13 artikli 4 lõike 2 ja artikli 8 tõlgendamine, mille kohaselt võivad liikmesriigid võtta vastu siseriiklikud õigusnormid, millega lubatakse selliste lepingutingimuste ebaõiglase iseloomu kohtulikku kontrolli, mis puudutavad lepingu põhiobjekti mõistet või hinna ja tasu vastavust vastutehinguna pakutavatele teenustele või kaupadele, isegi kui need tingimused on koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles.

(¹) ELT C 19, 24.1.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. juuni 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-487/08) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kapitali vaba liikumine — EÜ artikkel 56 ja EMP artikkel 40 — Erinev kohtlemine — Residendist äriühingutele ja mitteresidendist äriühingutele jaotatavad dividendid)

(2010/C 209/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja I. Martinez del Peral Cagigal)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: N. Díaz Abad)